

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GAMLE MAJORS UNGDOMSKÆRLIGHED, DEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

AFBLOMSTRET.

Ude paa Landet i et lille Hus bor Major Kurt v. Stauffenberg. Hans eneste Glæde er den lille Have, som hører til Huset. Han er udpræget Ungkarl.

Inde i Hovedstaden i en elegant Villa med tilhørende stor Park residerer Fru Margarete v. Tedlitz. Hun danner Typen paa den haandfaste Kvinde. Bestandig er hun paa Færde, skældende og smældende. For det meste gaar det ud over Datteren eller Tjene-stefolkene, men hun kan ikke nægte for sig selv, at hun savner en Mand at regere med. I sin Vaande finder hun paa at skrive til sin Ungdomselskede, ovennævnte Kurt v. Stauffenberg.

Eneste elskede Kurt!

Da min Fader tvang mig til at sige dig Farvel og ægte en anden, svor Du mig evig Kærlighed. Nu er jeg atter uafhængig, og jeg vil belønne din Taalmodighed. Kom i mine Arme.

Din længselsfulde Margarete v. Tedlitz.

Saaledes lyder Brevet, som Majoren modtager med Posten. De listigt sammenføjede Sætninger kildrer Hans Forfængelighed. Han falder som et Offer for de gamle Stemninger og begiver sig paa Vej til den Ungdomselskede. For at forhøje Virkningen af Gensynet, beslutter han at inatræffe uden i Forvejen at anmelde sin Ankomst. Og det var heldigt for ham.

Tummelig ubemærket holder han sit Indtog paa den Elskedes Residens. Hurtigere end han venter det bliver han præsenteret for hende, som engang var hans Længsels Maal. Han kender dog ikke hende, og hun ikke ham. Han antager hende for at være et overordnet Tjenestetyende, thi han træffer hende netop i Færd med at give en Havekarl en alvorlig Overhaling, idet hun betjener sig af Sprogets mest ekscentriske Vildskud. Majoren korser sig og traver videre, indtil han faar Øje paa Datteren.

-Der er jo min Ungdomselskede! siger han og afleverer

sit Frieri til den unge Pige. En Løjtnant, der pludselig dukker frem i Landskabet, belærer ham imidlertid hurtigt om Fejltagelsen, og Datteren, der indser, at Majorens Brev maa stamme fra Moderen, siger med ét:

-Se der! Min Moder staar henne paa Græsplænen!

Majoren følger den angivne Retning. O vé! Hvem ser han andre end hende, han før antog for en Tjenestepige. Uden et Øjebliks Tøven iles han bort for at søge hjem til sin Landidyl med første Tog.

Fru Margarete faar imidlertid at vide, at hendes Ungdomselskede har været for at besøge hende. Hun vil opsoege ham og finder ham i en dyb Søyn i Banegaardens Ventesal. Hun tager ham omhyggeligt i Øjesyn. Skønnere er han jo ikke blevet med Aarene - som en rigtig væmmelig Tyksak præsenterer han sig nu. Og saa snorker han saa ganske ukristeligt. Næ, saa foretrækker hun dog at blive i Enkestanden. Hun trækker sig forsigtigt tilbage, og Major v. Stauffenberg rejser hjem til sine Rosentræer, der netop trænger til en Beskæring.

-----oo0oo-----

A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt. Mpl. 10191

Wen' you got supos for en teneant? Wen' of a peddler
no jolou terren you sustane keepin'. O we! haen' we, you singe eng
newt editie leg. leg. leg. leg. leg. leg.

!n der Grußdienst sind einige Tatsachen zu erläutern.

卷之三

Die Befreiung ist kein Anfang, sondern ein Fortschritt, der die Menschen aus dem Zustand der Knechtung und Unterwerfung befreit. Er ist ein Prozess, der die Menschen dazu bringt, sich selbst zu erkennen und zu schätzen, um so besser mit anderen zusammenzuarbeiten und zu leben.

Verblühte Jugend.

Hauptpersonen:

Stribolt	Herr Oscar Stribolt
Frau Margareta von	Frau
Tedlitz	Maja Bjerre Lind

Major Stribolt blieb unbeweibt bis an die fünfzig Jahre. Da brachte man ihm eines Tages einen Brief von seiner Jugendgeliebten, die er damals nicht haben durfte. Er kann sie nunmehr heiraten, da sie Witwe geworden ist. Major Stribolt setzte sich eine schöne Perücke auf, presste sich in seine Uniform, fuhr ins Officierskasino und erzählte seinen Kolen die wichtige Neuigkeit. Dann ging er wie ein Mann auf seinen Ziel los, verwechselte aber die Tochter seiner Holden mit der Holden selbst, was zu einem peinlichen Auftritt zwischen ihm und dem jungen Mann führte, der wieder der Holde der Tochter seiner Holden war. Der dicke Major liess sich also eines besseren Belehrn und besah sich das keifende, dienstmädchenhafte Geschöpf, das ihm als seine Jugendgeliebte bezeichnet wurde. Da aber verschwand der Major Stribolt mit beinahe noch grösserer Eile, als er gekommen war.

Лекции по генетике

Report of Committee on
Nominations and Elections
for the Year 1904
and for the
Year 1905
of the
National
Society
of the
Daughters
of the
American
Revolution

examining site are and determine effects of flooding to soil

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA

BERLIN S. W. 48

FRIEDRICHSTRASSE 13

Teleph.: Amt Mpl. 1019

CRUELLE DECEPTION

Le major Pépin de Gerpotte habite une petite maison à la campagne. Le petit jardin dont elle est entourée est pour lui un vrai plaisir. Il est vieux garçon.

Madame veuve Marguerite de Tedlitz réside dans une villa élégante au milieu d'un grand parc. Elle est le type d'une femme robuste. Toujours en mouvement, et toute la journée elle gronde tout le monde. Ce sont surtout sa fille ou les domestiques qui ont le plus à en souffrir, mais elle regrette bien qu'elle n'ait pas un mari sous sa gouverne.

Un jour l'idée lui prend d'écrire à son ami de jeunesse: le major Pépin de Gerpotte, nommé ci-dessus:

Mon bien aimé Pépin! Quand mon père me força à te dire adieu pour toujours et à en épouser un autre, tu me juras un éternel amour. Maintenant je suis libre et veux récompenser ta fidélité. Viens! Je t'attends avec impatience.

A toi de coeur

Marguerite de Tedlitz.

C'est là la lettre que reçoit le major par la poste. Sa vanité se sent flattée. Il succombe aux anciens sentiments et se met en route pour son amour de jeunesse. Pour ajouter à l'effet qu'il veut produire par sa présence il décide de faire son entrée sans être annoncé d'avance. Ce fut heureux pour lui.

Sans être remarqué il fait son entrée dans la résidence de sa bien aimée. Plus vite qu'il ne l'avait pensé il est présent à celle qui était autrefois le but de ses désirs. Cependant il ne la reconnaît pas, et elle non plus. Il la prend pour une domestique supérieure, car il la trouve justement en train de donner à un garçon jardinier un galop sérieux en employant les expressions

les plus grossières de la langue. Le major est suffoqué et continue sa route jusqu'à ce qu'il aperçoit la fille.

- Voilà certainement l'aimée de ma jeunesse! dit-il, et il fait à la jeune fille sa demande en mariage.

Un lieutenant qui tout à coup apparaît dans le paysage lui apprend bientôt son erreur, et la fille à qui il montre la lettre qu'il a reçue, comprend que cette lettre vient de la mère et s'écrit:

- Voilà ma mère là sur la pelouse!

Le major regarde dans la direction indiquée. Miséricorde! Il ne voit que celle qu'il a d'abord prise pour une domestique. Sans hésitation il s'empresse de retourner chez lui par le premier train.

Cependant Mme Marguerite apprend que son ami de jeunesse est venu pour la voir. Il va le trouver, et le trouve plongé dans un profond sommeil dans la salle d'attente de la gare. Elle l'examine avec attention. Les années ne l'ont pas embelli. Il a maintenant l'air d'un vrai poussa dégoutant. Et de plus il ronfle d'une manière indescriptible.

Maintenant elle préfère rester veuve. Elle se retire prudemment, et le major de Tedlitz retourne à ses rosiers qui justement ont besoin d'être taillés.

les plus évidentes sont celles qui concernent les relations entre les deux hommes. Il est intéressant de constater que les deux hommes ont des positions très différentes sur la question de l'indépendance de l'Algérie. Le général de Gaulle soutient fermement la cause de l'Algérie française et réfute les arguments des partisans de l'indépendance. Il considère que l'Algérie fait partie intégrante de la France et qu'il ne peut pas se séparer d'elle. Il soutient également la légitimité du régime colonial français en Algérie. De son côté, le général de Gaulle soutient la cause de l'Algérie française et réfute les arguments des partisans de l'indépendance. Il considère que l'Algérie fait partie intégrante de la France et qu'il ne peut pas se séparer d'elle. Il soutient également la légitimité du régime colonial français en Algérie.

Den gamle Majors Ungdomskærlighed.

Dansk Lystspil.

I Hovedrollerne: Oscar Stribolt, Maja Bjerre Lind.

9522

Ude paa Landet i et lille Hus bor Major Kurt v. Stauffenberg. Hans eneste Glæde er den lille Have, som hører til Huset. Han er Ungkarl.

Inde i Hovedstaden i en elegant Villa med tilhørende stor Park residerer Fru Margarete v. Tedlitz. Hun er Typen paa den haandfaste Kvinde. Bestandig er hun paa Færde, skældende og smældende. For det meste gaar det ud over Datteren eller Tjenestefolkene, men hun kan ikke nægte for sig selv, at hun savner en Mand at regere med. I sin Vaande finder hun paa at skrive til sin Ungdomselskede:

Eneste elskede Kurt!

Da min Fader tvang mig til at sige dig Farvel og ægte en anden, svor Du mig evig Kærlighed. Nu er jeg atter uafhængig, og jeg vil belønne din Taalmodighed. Kom i mine Arme.

Din længselsfulde Margarete v. Tedlitz.

Saaledes lyder Brevet, som Majoren modtager med Posten. De listigt sammenføjede Sætninger kildrer hans Forfængelighed. Han falder som et Offer for de gamle Stemninger og begiver sig paa Vej til den Ungdomselskede. For at forhøje Virkningen af Gensynet, beslutter han at komme uden i Forvejen at melde sin Ankomst. Og det var heldigt for ham.

Temmelig ubemærket holder han sit Indtog paa den Elskedes Residens. Hurtigere end han venter det, bliver han præsenteret for hende, som engang var hans Længslers Maal. Han kender dog ikke hende, og hun ikke ham. Han antager hende for at være et overordnet Tjenestetyende, thi hun er netop i Færd med at give en Havekarl en alvorlig Overhaling, idet hun betjener sig af Sprogets mest ekscentriske Vildskud. Majoren korser sig og traver videre, indtil han faar Øje paa Datteren.

— Der er jo min Ungdomselskede! siger han og afleverer sit Frieri til den unge Pige. En Løjtnant, der pludselig dukker frem i Landskabet belærer ham imidlertid hurtigt om Fejltagelsen, — og Datteren, der indser, at Majorens Brev maa stamme fra Moderen, siger:

— Se der! Min Moder staar henne paa Græsplænen. O vel! Hvem ser han andre end hende, han før antog for en Tjenestepige. Uden et Øjebliks Tøven iler han bort for at søge hjem til sin Landidyl med første Tog.

Fru Margarete faar imidlertid at vide, at hendes Ungdomselskede har været for at besøge hende.

Hun følger efter ham og finder ham i dyb Søvn i Banegaardens Ventesal.

Hun tager ham omhyggeligt i Øjesyn.

Skønnere er han jo ikke blevet med Aarene — en rigtig væmelig Tyksak er han. Og saa snorker han saa ganske ukristeligt. Næ, saa foretrækker hun dog at blive i Enkestanden!

Hun trækker sig forsigtigt tilbage, og Major v. Stauffenberg rejser hjem til sine Rosentræer, der netop trænger til en Beskæring.

aid was his own father. Under a galling fire the old man bore his son to safety, only to fall severely wounded. The brave old man expired within a few minutes, and the Colonel learnt with sorrow of the death of a faithful servant.

No one, however, felt his position more acutely than young Holmes, and the depth of his anguish was only lessened by the honours bestowed upon the dead. In a

few hours he stood before the stretcher and witnessed the ceremony of pinning the medal on the breast of the dead hero.

A finely wrought and emotional picture, with a strong military element, ends with a charming view of the grave of the hero, with little Petro placing a floral tribute upon the flower-decked mound. The quality of the film is up to the best standards of the Nordisk Company.

Released August 11th.

Code word, Father.

Passed by the B.B. of Film Censors.

Length, 787 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

FADED BEAUTIES.

An unusually pleasing Nordisk Comedy, with beautiful scenes, comical situations
and an unusual story.

Major Kurt enjoyed life as a bachelor, and was one day tending his roses, his only care, apart from the Officers' Club, when a note arrived, saying: "Dear Major,—When my father made me marry another I swore to remember you. I am now free again and will call to see you.—MARIA TEDLITZ."

An old love dream was revived. Once more the Major saw his lovely sweetheart of eighteen, and quite forgot the many years that had elapsed. He did not wait for her to come, but despatched a letter and arrayed himself in his uniform and set forth, a ponderous son of Mars, in a waggonette for the home of Maria. He called at the Club on the way, and told Adjutant Biff of his prospective adventure with a rare glee.

Released August 11th.

Code Word, Beauties.

Passed by the B.B. of Film Censors.

At the Tedlitz establishment Maria was arrayed in the fashion of the forties, much to her daughter, Margareta's amusement. Kurt at last arrived at the house and saw the fair Margareta away up on the balcony. He again felt all the old love, and, forgetting the lapse of time, said, "Maria is as beautiful as ever." It took some time to convince the old fellow of his mistake, but the advent of Margareta's fiancée soon disillusioned the old suitor.

How he was further surprised by the faded beauty of Maria, and how she, in turn, found him in a state of —coma, with disastrous results, forms an amusing finale to one of the very best of Nordisk comedy releases.

Length, 1,090 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

NORDISK FILMS COMPANY.

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.
'PHONE—CITY 172.

'GRAMS—"NORFILCOM."

A
WELL-STAGED **NORDISK** MILITARY
DRAMA.

FATHER AND SON.

CAST.

SERGEANT-MAJOR HOLMES. MRS. HOLMES. CAPT. HOLMES (their son). AMY (his wife).
PETRO (the son of Amy and Capt. Holmes).

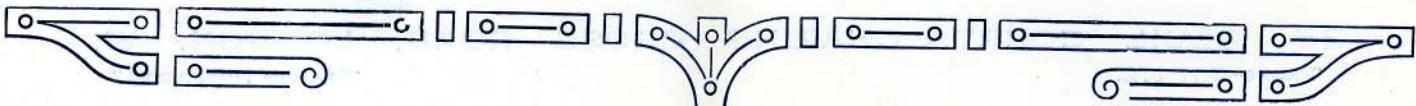
Seated one day in his study, Sergeant-major Holmes, one of the oldest and most highly respected members of the battalion, received a letter from his son, Captain Holmes, acquainting him with the fact of his promotion. The old man was pleased to note the first portion of the letter, but noted at the end a line suggesting that his retirement would be advisable, as he, probably, would not care to have his son as superior officer. As an old comrade of the 60th the Sergeant-major felt his pride so badly wounded that he at first refused to think of the idea and wrote a strongly worded letter to his son.

Mrs. Holmes, thinking of her boy's future, finally succeeded in appeasing the father's anger. On the following day, the new Major (late Capt.) Holmes was introduced to the non-coms., heartily shaking all by the hand, with the exception of his father, whose letter had now reached him. It was with a heavy heart that the old soldier went to his quarters. The son's wife, Amy, with little Petro, called, and the little chap was non-plussed at grandfather's moody silence. For once he

did not attempt to play with the old man, and Amy, touched with sorrow at the effect of her husband's action, left the house with the boy after a brief visit.

The Sergeant-major at last made up his mind, and repaired to the Colonel's quarters. The Commandant was astounded to have his old friend's resignation handed to him, and at once replied: "No, no, old comrade; we cannot let you leave us. War is at hand, and we need all our best men. You must reconsider at once." Here was the very thing to make the old soldier change his mind, and right heartily did he do so. He left the quarters with his Colonel's congratulations and a determination to take the field and do his duty, to serve under his own son, and die fighting for his King and his native land.

How soon, alas! was he to have his thoughts realised! Severe fighting took place, and the 60th was bearing the brunt of the battle, when a desperate attack was deemed imperative. In the course of this young Major Holmes was seen to be in grave peril, and the first to dash to his

aid was his own father. Under a galling fire the old man bore his son to safety, only to fall severely wounded. The brave old man expired within a few minutes, and the Colonel learnt with sorrow of the death of a faithful servant.

No one, however, felt his position more acutely than young Holmes, and the depth of his anguish was only lessened by the honours bestowed upon the dead. In a

few hours he stood before the stretcher and witnessed the ceremony of pinning the medal on the breast of the dead hero.

A finely wrought and emotional picture, with a strong military element, ends with a charming view of the grave of the hero, with little Petro placing a floral tribute upon the flower-decked mound. The quality of the film is up to the best standards of the Nordisk Company.

Released August 11th.

Code word, Father.

Passed by the B.B. of Film Censors.

Length, 787 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

FADED BEAUTIES.

An unusually pleasing Nordisk Comedy, with beautiful scenes, comical situations and an unusual story.

Major Kurt enjoyed life as a bachelor, and was one day tending his roses, his only care, apart from the Officers' Club, when a note arrived, saying: "Dear Major,—When my father made me marry another I swore to remember you. I am now free again and will call to see you.—MARIA TEDLITZ."

An old love dream was revived. Once more the Major saw his lovely sweetheart of eighteen, and quite forgot the many years that had elapsed. He did not wait for her to come, but despatched a letter and arrayed himself in his uniform and set forth, a ponderous son of Mars, in a waggonette for the home of Maria. He called at the Club on the way, and told Adjutant Biff of his prospective adventure with a rare glee.

At the Tedlitz establishment Maria was arrayed in the fashion of the forties, much to her daughter, Margareta's amusement. Kurt at last arrived at the house and saw the fair Margareta away up on the balcony. He again felt all the old love, and, forgetting the lapse of time, said, "Maria is as beautiful as ever." It took some time to convince the old fellow of his mistake, but the advent of Margareta's fiancée soon disillusioned the old suitor.

How he was further surprised by the faded beauty of Maria, and how she, in turn, found him in a state of —coma, with disastrous results, forms an amusing finale to one of the very best of Nordisk comedy releases.

Released August 11th.

Code Word, Beauties.

Passed by the B.B. of Film Censors.

Length, 1,090 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

NORDISK FILMS COMPANY.

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.
'PHONE—CITY 172.

'GRAMS—"NORFILCOM."

Nordische Films Co. G.m.b.H.

BERLIN SW. 48, Friedrichstraße 13

Telephon: Moritzplatz 10191 Telegr.-Adr.: Nordfilm

Verblühte Jugend.

Hauptpersonen:

Frau Margarete von Tedlitz . Frau Maja Bjerre Lind
Stribolt Herr Oscar Stribolt

Major Stribolt blieb unbewiebt bis an die fünfzig Jahre. Da brachte man ihm eines Tages einen Brief von seiner Jugendgeliebten, die er damals nicht haben durfte. Er kann sie nunmehr heiraten, da sie Witwe geworden ist. Major Stribolt setzte sich eine schöne Perücke auf, preßte sich in seine Uniform, fuhr ins Offizierskasino und erzählte seinen Kollegen die wichtige Neuigkeit. Dann ging er wie ein Mann auf sein Ziel los, verwechselte aber die Tochter seiner Holden mit der Holden selbst, was zu einem peinlichen Auftritt zwischen ihm und dem jungen Mann führte, der wieder der Holde der Tochter seiner Holden war. Der dicke Major ließ sich also eines besseren belehren und besah sich das keifende, dienstmädchenhafte Geschöpf, das ihm als seine Jugendliebe bezeichnet wurde. Da aber verschwand der Major Stribolt mit beinahe noch größerer Eile, als er gekommen war.

